

סוף סוף הוקמה ועדה לבדיקת הרפואה האחרת. אבל היא כבר גורמת לוויכוח סוער, עוד לפני שהתחילה לבדוק

תכונה שיגרתית של שרייברי אות: בערוב ימיה המיניסטריות ליים הם מגלים התעניינות נמרצת בכל מה שנקרא "הרפואה האחרת". כך קרה לאליעזר שוסטק. רצייתי להכיר ברפואה האלטרנטיבית, הוא אומר. "זה חשוב מאוד. הכירו... איך זה נקרא? אורטופדיה כזאת, לא שיגרתית. והוזמנו אלי גם אנשי הגו... איך קוראים לזה? מדיטיציה סנדנטלית. רצייתי מאוד להכיר בהם, אבל לא הספקתי".

ועכשיו זה קורה לשושנה ארבל-אלמזלנו. לפני שבועיים מינתה ועדה לבדיקת "הרפואה האחרת", בראשות השופט מנחם אילון.

בכתביהמינוי של הוועדה נאמר כי היא קמה לבחינת נושא הרפואה הטיבעונית בארץ, על כל היבטיו והשכיחות, בחינת שיטות הרפוי הטיבעי למיניהן, הומיאופתיה, אקופונקטורה רפלקסולוגיה, כירופרקטיקה ועוד. הוועדה אמורה להגיש את מסקנותיה בתוך חמישה חודשים.

מעבר למילים הגבוהות, הסתמיות, נסתרות שאלה אחת: האם ישליך המימסד מחסרו לעברם של מי שבוחרים לרפא ולהתרפא אחרת?

מטרודיליה נגד אספירין

תחילתה של הוועדה, עוד בטרם התכנסה לדיון ראשון, אינו מרמז טרם בות. דומה ששביתתהגשק בין הפטי רזוליה, לאופטלגין, בין הגזר לאנטי-ביוטיקה, עדיין רחוקה. כאילו יוצאים לקרב, כך מתכוננים שני הצדדים לקראת דיוני הוועדה. עדיין לא נפגשו, וכבר מלאי-מרידות, גרושי-טענות.

ביקשנו ממישרד-הבריאות לשלב בוועדה גם מרפאים טיבעוניים, אומר דויד נחום, יו"ר אגודת הצימחונים והטיבעונים. "הכנו רשימה של כמה שמות מומלצים. אמרנו כי על אלה אפשר לסמוך, כי הם מרפאים רציניים. כוור עדה כזו, כך אנחנו חושבים, חייבים להיות גם מרפאים טיבעוניים.

נענינו בשלילה, ואפשר להבין למה. הרופאים, מעצם היותם כאלה, אינם אוהדים את הטיבעונית. המימסד כלל אינו מבין מה זה בריאות. המדינה מטפלת באורחיה בצורה אחרת, שייטת. היא אינה מונעת מחלות. כשהן נגרמות, אינה יודעת איך לטפל בהן, אחרת מאשפות את החולה בבית-חור לים ולבסוף קוברת אותו.

למרות יחסו השלילי של המישרד, החלטנו להבליג על כבודנו ולהסכים להיפגש לפניהם.

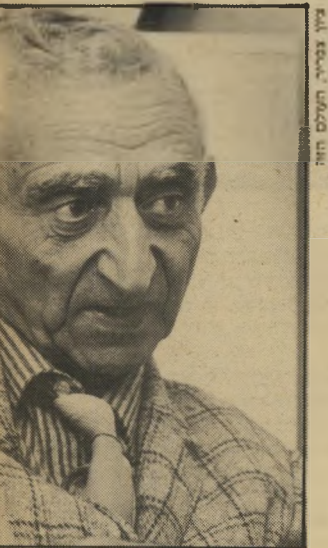
מרדכי בן-פורת, בעבר חבר-כנסת,

תחילתה של הוועדה, עוד בטרם התכנסה לדיון ראשון, אינו מרמז טרם בות. דומה ששביתתהגשק בין הפטי רזוליה, לאופטלגין, בין הגזר לאנטי-ביוטיקה, עדיין רחוקה. כאילו יוצאים לקרב, כך מתכוננים שני הצדדים לקראת דיוני הוועדה. עדיין לא נפגשו, וכבר מלאי-מרידות, גרושי-טענות. ביקשנו ממישרד-הבריאות לשלב בוועדה גם מרפאים טיבעוניים, אומר דויד נחום, יו"ר אגודת הצימחונים והטיבעונים. "הכנו רשימה של כמה שמות מומלצים. אמרנו כי על אלה אפשר לסמוך, כי הם מרפאים רציניים. כוור עדה כזו, כך אנחנו חושבים, חייבים להיות גם מרפאים טיבעוניים. נענינו בשלילה, ואפשר להבין למה. הרופאים, מעצם היותם כאלה, אינם אוהדים את הטיבעונית. המימסד כלל אינו מבין מה זה בריאות. המדינה מטפלת באורחיה בצורה אחרת, שייטת. היא אינה מונעת מחלות. כשהן נגרמות, אינה יודעת איך לטפל בהן, אחרת מאשפות את החולה בבית-חור לים ולבסוף קוברת אותו. למרות יחסו השלילי של המישרד, החלטנו להבליג על כבודנו ולהסכים להיפגש לפניהם.

מרדכי בן-פורת, בעבר חבר-כנסת,

* כוונת השר-לשעבר לכירופרקטיקה ולמיטיציה טראנסצנדנטלית. ** חברים בוועדה: הפרופסור מרסל אלקים מההדסה עין-כרם, הפרופסור צבי בנטוויץ' מבית-החולים קפלן, הפרופסור שרמון נליק מאוניברסיטת באר-שבע, הפרופסור יעקב יורפת, רופא-מישפחה מבית-שמש, הפרופסור סור מרדכי רביד מבית-החולים מאי בכפר-סבא, הפרופסור פיטר ורדי, מנהל המחלקה לביקצועות רפואיים במישרד-הבריאות, הפרופסור אבנר לום מירחי' מהמכון הביולוגי בוס-ציון, והמרדכי בן-פורת, היכיל-לשעבר וצימחוני ידוע.

רשומים באגודה. אייפעס בעברו הפו ליטי ניסה בן-פורת להיכנס לכנסת בעזרת קולותיהם של נטולי-הבשר. אז דיבר על 200 אלף טיבעונים וצימחונים. ההגדרה הרישמית של האגודה קובעת כי טיבעוני הוא מי שמתנזר ממיאכלי-בשר מטעמי בריאות, ואינו אוכל בשר ומוצרי-חלב. צימחוני אינו אוכל בשר מטעמי-מוסר. מלבד זאת אוכל הכל. מאז הוכרז על הקמת הוועדה, סר ערת קהילה זו. השבוע נערך כינוס "שרה ליבוביץ" (המשך בעמוד 41)

טיבעוני רוזן, איך ההמונים יבנו?

צימחוני בן-פורת, החברים האחרים מתנגדים.

שטיות טיבעוניות

בצעדים זעירים נפתחים רופאים אחדים אל הרפואה האחרת. בחוגי הטיבעונים מספרים בשיחה על רופא מהדסה עין-כרם הנוטה להאמין בריפוי טיבעני, על רופא מאשקלון שאינו מזלזל בטיבעונים. השנה נפתח באוניברסיטת בר-אילן קורס לרפואה אחרת, המיועד לרופאים. 50 רופאים - אורטופדיים, כלליים, רופאי ילדים ומישיפחה - סיימו השבוע את לימודיהם בקורס הזה, הראשון מסוגו בארץ. אחד מהם הוא הד"ר אריה ברבר, רופא-ילדים מחולון. "הזכח מעל לכל ספק שלכל אחת מהרפואות הידועות לנו - הומיאופתיה, רפואה סינית ורפואה מערבית - יש שליש הצלחה, שליש הצלחה חלקית ושליש של כישלונות. כלומר, אף אחד אינו יכול לקחת בעלות מוחלטת על בריאותם של האנשים. אני משתדל לשלב את שתי הרפואות, הטיבעונית והמערבית. בדרך-כלל אני קמצן בתרופות, נותן תרופה רק כשאין ברירה, כשיש דלקת חריפה ויש הכרח שתחלוף מהר. במיקרים של חום שסיבתו אינה ברורה, או של דלקת-אוזניים, רק לעיתים נדירות ארשום אנטי-ביוטיקה. אני עצמי הייתי עד לאינסיפור ילדים שלא נרפאו בעזרתה של הרפואה הרגילה, אך שנרפאו בעזרת הומיאופתיה. באחרונה אבד לרופאים האמון בתרופות. הם, ואני אחד מהם, מעדיפים להתרכז ברפואה מונעת, ולא ברפואה מתקנת. וזו הרפואה האמיתית: ללמד את האדם איך להימנע ממחלות. הבעייה היא לא עם הרופאים, אלא עם החולים. תן לי אנטי-ביוטיקה, הם מבקשים. אין לי זמן וסבלנות לכל השטיות הטיבעוניות, כך אומרים רבים."